

РЕШЕНИЕ

№ 4424

гр. София, 04.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 21.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **3470** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 84, ал.2 от СК. Образувано е на основание постъпила жалба от И. К. С. от [населено място] срещу Заповед №22-РДОС-0055/20.01.2023 г. на Директора на РДСП – С.-град, потвърдена с Решение №РД04-0101/17.03.2023 г. на Изпълнителния директор на АСП, с която е разпоредено вписване в регистъра на децата за пълно осиновяване на дъщеря й Д. И. С. с [ЕГН] на основание чл.84, ал.2 СК. В жалбата се твърди, че оспорващата никога не се е отказвала от детето Д. и не си е помисляла да я оставя за осиноваване. Твърди, че контактите й с детето били ограничавани от социалните и приемното семейство, в което Д. е настанена. Тя е подавала искания за реинтеграция, интересувала се е от детето, но по врама на Ковид 19 не е могла да представи изисквания Р. тест. Детето я познава и винаги когато се чуят по телефона я пита кога ще си я вземе, като се интересува и от брат си и сестра си. По тези съображения, поддържани и в съдебно заседание, иска отмяна на оспорената заповед.

Ответникът – Директорът на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ – С.-град чрез процесуалния си представител юрисконсулт Е. Х. в представен писмен отговор и в съдебно заседание оспорва жалбата с доводи за нейната неоснователност. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства, съдържащи се в изпратеното заверено копие на административната преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Видно от приложеното към преписката удостоверение за раждане, детето Д. И. С. е родено на 26.09.2016 г. от майка И. К. С., като баща в удостоверението за раждане не е вписан. Съд Заповед №ЗД/Д-С-ВЗ-072/09.11.2020 г. на Директора на ДСП – В. детето е настанено временно в ЦНСТ „Детство“, [населено място] за срок от един месец или до промяна на обстоятелствата, тъй като по отношение на същото е била предоставена полицейска закрила на 07.11.2020 г. поради риск за живота и здравето му - negliжиране и без родителски контрол. Майката е получила препис от заповедта на датата на издаването ѝ. Със Заповед №ЗД/Д-С-ВЗ-085/09.12.2020 г. на Директора на Д. – В. временното настаняване е продължено за срок до навършване на 7 години или до промяна в обстоятелствата. Майката е получила препис от тази заповед на 14.12.2020 г.

След изготвен Доклад за оценка на случай и предприемане на мярка за закрила спрямо дете изх. № СЛ/Д-С-ВЗ/886-014/15.10.2021 г. от социален работник в ДСП – В. е издадена Заповед №ЗД/Д-С-ВЗ-059/15.10.2021 г. на Директора на ДСП – В., с която е прекратено настаняването на детето в ЦНСТДБУ „Детство“ и детето временно е настанено в професионалното приемно семейство на А. К. за срок от една година или до промяна на обстоятелствата и произнасяне на съда с решение по чл.28 ЗЗДет. Тази заповед е връчена на майката на 22.10.2021 г. С Решение №20059375/26.09.2022 г., постановено по гр. д. №63787/2020 г. на СРС детето е настанено на основание чл.28 ЗЗДет в семейството на А. З. К. с посочен адрес.

Към административната преписка са приложени подавани от оспорващата заявления. Видно от същите, със Заявление от 09.11.2020 г. И. С. е заявила, че желае да полага грижи за децата си, включително за Д., в семейна среда. Поискала е същите да бъдат реинтегрирани в семейството ѝ. Следващото заявление за реинтеграция е подадено от нея на 17.12.2021 г. В същото е посочила, че ще окаже необходимото съдействие на ДСП „К. село“, както и че е уведомена, че при неуспешна работа по реинтеграция детето ще бъде вписано в регистъра на децата, подлежащи на пълно осиновяване. Видно от приложеното на лист 50 от делото писмо от Фондация „За Нашите Деца“, по заявлението е било издадено направление за ползване на социална услуга. На 07.01.2022 г. е бил сключен договор със С. по програма „Реинтеграция“ за детето Д.. В писмото е посочено, че с майката е проведена една среща, след което контакт с нея не е осъществяван. Поради тази причина случаят е приключен на 02.03.2022 г. Със Заявление от 09.06.2022 г. С. е заявила, че ще стартира социална услуга за оценка на родителски капацитет и ще намери подходящо жилище за отглеждане на детето. Посочила е също, че ако в срок до м. октомври не е съдействала за социалната услуга и жилищата дава съгласие Д. да бъде вписана в регистъра на децата, подлежащи на пълно осиновяване. Видно от приложеното на лист 51 от делото писмо от Фондация „За Нашите Деца“, по заявлението е било издадено направление за ползване на социална услуга, което е получено на 01.09.2022 г. На 05.09.2022 г. е проведен телефонен разговор с лицето за договаряне на среща, но не е установен удобен за двете страни ден. Посочено е, че направлението е до 13.09.2022 г., като този срок не може да бъде спазен поради забавено получаване на документа. Поискано е издаване на ново направление за стартиране на услугата, но няма данни такова да е издавано. Последното приложено заявление е от 16.02.2023 г., след издаване на процесната

заповед, в което е поискано да бъде стартирана процедура по реинтеграция на детето Д.. В същото майката е заявила желанието си да я отглежда в семейна среда, като е посочила, че има постоянна работа, доходи и подкрепата на пълнолетните си деца.

На 15.12.2022 г. е изготвен Социален доклад за работа по случай на дете в риск №СЛ/Д-С-КС/863-045 във връзка с работата по реинтеграция по заявление на майката. В същия е прието, че работата по реинтеграция е неуспешна. Прието е, че същата не е съдействала на ЦОП за извършване на необходимото проучване, вследствие на което е изведен извод, че същата не е мотивирана да полага грижи за детето.

С Уведомление №30-109176/30.12.2022 г. от Директора на ДСП – К. [населено място] на РДСП – С.-град е уведомен, че детето Д. И. С. следва да бъде вписано в регистъра на деца, които могат да бъдат осиновени при условията на пълно осиновяване. Посочено е, че със Заповед №ЗД/Д-С-ВЗ-059/15.10.2021 г. на Директора на Д. – В. детето е настанено в професионално приемна семейство. Майката не е подписала нотариално заверена декларация за даване на съгласие за осиновяване на детето. Прието е, че е уведомена за основанията по чл.84, ал.2 СК, вр. чл.93 СК, тъй като лично е подписала настанителната заповед. Въз основа на това уведомление е издадена оспорената в настоящото производство заповед, с която е разпоредено вписване в регистъра на децата за пълно осиновяване на дъщеря й Д. И. С. с [ЕГН] на основани ечл.84, ал.2 СК. В мотивите на заповедта е посочено, че след извеждане на детето от биологичното семейство майката е подала две молби за реинтеграция, но не е съдействала за осъществяване на заложените в плана за действие цели. Многократното й насочване към социална услуга в общността също не е дало резултат, тъй като не е оказала необходимото съдействие за стартиране на работа по издадените направления. Посочено е също, че майката контактува по телефона с детето веднъж месечно, като по информация от ДСП – К. село тя не е значим възрастен за него. Посочено е също, че няма възможност за реинтеграция на детето в биологичното семейство и няма роднини, които да желаят да поемат грижите за него. Предвид това и с оглед приложените доказателства Директора на РДСП - С.-град е приел, че са изпълнени предпоставките за вписване на детето в регистъра: Детето е настанено по административен ред в приемно семейство; родителят не желае да поеме грижи за него в семейна среда; майката контактува с него само по телефона и то рядко; реинтеграцията в биологичното семейство е невъзможна; няма роднини, които да желаят да поемат грижите за него, в интерес на детето е да бъде вписано в регистъра.

Заповедта е получена от оспорващата на 16.02.2023 г., като на 21.02.2023 г. срещу нея е подадена жалба за оспорването й по административен ред. С Решение №РД04-0101/17.03.2023 г. Изпълнителния директор на АСП е оставил без уважение жалбата. Оспорващата е получила Решение №РД04-0101/17.03.2023 г. на Изпълнителния директор на АСП на 22.03.2023 г.

С жалбата, въз основа на която е образувано настоящото производство, оспорващата е представила копие на Трудов договор №96/31.05.2021 г., от който се установява, че от същата дата тя работи в „АЛАДИН 1360“ ООД с основно трудово възнаграждение в размер на 650 лева.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като депозирана от адресат на неблагоприятен за него административен акт, подлежащ на съдебен контрол и в срока по чл.149, ал.1, вр. ал.3 АПК. Установи се, че оспорващата е уведомена за решението

на по-горестоящия орган на 22.03.2023 г., а жалбата е подадена в съда на 03.04.2023 г.

Разгледана по същество жалбата е И ОСНОВАТЕЛНА.

Оспорената заповед на Директора на РД"СП" – С.-град е издадена от компетентен орган по смисъла на чл.84, ал.6 от ЗЗД. Според чл. 84, ал.2 от СК когато детето е настанено в специализирана институция по административен ред съгласно Закона за закрила на детето и родителят без основателна причина не е поискал прекратяване на настаняването или промяна на мярката за закрила, Дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето уведомява писмено в 7-дневен срок от изтичане на срока по чл. 93, ал. 2, изречение първо регионалната дирекция за социално подпомагане за вписването му в регистъра. Към уведомлението се прилага копие от искането за настаняване по съдебен ред по чл.27, ал.2 от Закона за закрила на детето. Когато на детето е предоставена социална услуга - резидентен тип, или е настанено в приемно семейство и родителят не е поискал прекратяване на настаняването без основателни причини в срока по чл. 93, ал. 2, Дирекция "Социално подпомагане" уведомява Регионалната дирекция за социално подпомагане за вписването на детето в регистъра, ако интересите на детето налагат това.

Обжалваният акт е издаден в законоустановената форма и не подлежи на отмяна на основание чл.168, ал.1 във връзка с чл.146, т.2 АПК. Посочени са правните основания за издаване на акта, както и неговата разпоредителната част. Мотивите на административния акт се допълват изцяло от събраните по преписката писмени доказателства, в съответствие с предвиденото в ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС, в частност от посочения като основание за издаването му социален доклад, в който подробно са описани всички факти по случая.

При издаването на заповедта обаче съдът намира, че са нарушени административно-производствените правила. Установи се, че детето е настанено временно за срок от една година или до промяна на обстоятелствата и произнасяне на съда с решение по чл.28 ЗЗДет в приемно семейство по силата на влязла в сила заповед за настаняване - Заповед №ЗД/Д-С-ВЗ-059/15.10.2021 г.. Следователно, датата на настаняването е 15.10.2021 г., когато е издадена административната заповед за настаняване. В заповедта за временно настаняване, получена от майката, изрично е цитирана разпоредбата на чл.93, ал.3 СК, като е посочено, че искането за прекратяване на настаняването или промяна на мярката може да бъде направено в производството за настаняване по съдебен ред. Никъде в тази заповед не фигурира адреса на приемното семейство. По делото не е представено нито едно писмено доказателство, установяващо уведомяването на майката за адреса на приемното семейство, в което е настанено детето, т.е. същата обективно е била лишена от възможност да поддържа контакт с детето си след датата на настаняването му в приемното семейство. Въпреки това между страните не се спори, че тя е контактувала с детето, макар и рядко по телефона. Подобно възпрепятстване на контакта между майката и детето е съществено нарушение на чл.33, ал.1 от Закона за закрила на детето, според който приемното семейство и семейството на роднини или близки са задължени да дават сведения на родителите за детето и да им съдействат за личните им отношения с него. В случая такова съдействие липсва. Решението по чл.28 ЗЗДет е от дата 26.09.2022 г. Видно от приложения протокол, макар и да е била конституирана като заинтересована страна по делото, същата не е била намерена на адреса и реално не е била уведомена на проведеното съдебно производство. Липсват и

доказателства, че същата е получила решението на съда, в което е посочен адреса на приемното семейство. Фактът, че въпреки липсата на каквото и да е уведомяване за местонахождението на детето, майката сама го е намерила и е осъществила контакт с него, макар и по телефона, както и подадените от нея заявления за реинтеграция, в които изрично е заявила, че желае реинтеграция на детето в семейството ѝ оборва изводите на ответника, че родителят не се интересува от детето и не желае да поеме грижи за него.

На второ място, не е спазена процедурата по чл.11 от НАРЕДБА № РД-07-7 от 5.10.2010 г. за условията и реда за водене и съхраняване на регистрите за пълно осиновяване, като на 30.12.2022 г. ДСП – К. село е уведомила ответника за наличие на основания детето Д. да бъде вписано в регистъра на децата, които могат да бъдат осиновени при условията на пълно осиновяване. Към уведомлението са приложени социалният доклад по приложение № 2 от наредбата и документите, удостоверяващи наличието на обстоятелствата за вписване по този ред. Не са приложени доказателства обаче, че са изпратени уведомления до майката на детето от страна на Дирекция "СП" – К. село за това, че 6-месечният срок за настаняване на детето изтича и че следва вписване в регистъра за пълно осиновяване, и за това, че ако майката не предприеме действия за прекратяване на настаняването или промяна на мярката за закрила, на основание чл.84, ал.2, вр. чл.93, ал.2 от Семейния кодекс ще се предприеме вписване в регистъра за осиновяване без нейно съгласие. Нарушена е разпоредбата на чл. 26, ал.1 от АПК като Директора на дирекция "СП" – К. село не е уведомил майката, относно наличието на условия по чл. 84, ал. 2, предл. последно от СК за вписване на детето в регистъра за пълно осиновяване, както и относно това да е указал, че в 3-дневен срок от получаване на уведомлението тя може да представи писмени или други доказателства, които да бъдат взети предвид от административния орган при произнасянето. Г. уведомление се изпраща на майката, като се прилага и резултата от връчването или се прилага разпоредбата на чл. 18а, вр. чл. чл. 26, ал. 2 АПК. В този смисъл решение № 10468 от 11.08.2017г. по адм. дело № 2841/2017г. на ВАС, VI-то отд-е. В случая майката на детето е уведомена за цитираните разпоредби в заповедта за настаняване на детето в приемното семейство, но тази заповед не поставя началото на административното производство по вписване на детето в регистъра за осиновяване. Поради това за започването на това производство е необходимо нарочно уведомяване, че срокът по чл. 93, ал.2 от СК е изтекъл, като се обясни кога започва да тече този срок. Г. уведомяване липсва. Уведомяването на майката за тези разпоредби преди да са настъпили условията, визирани в тях, не освобождава ответника от задължението да я уведоми, че започва производство по вписване на детето в регистъра за осиновяване.

Така допуснатите нарушения съдът намира, че са от категорията на съществените, ограничило правото на оспорващата да участва в проведеното административно производство. Предвид това същите са основание за отмяна на крайния акт по чл.143, т.3 АПК.

По приложението на материалния закон, съдът съобрази следното: При издаването на Заповедта неправилно е приложен материалния закон, тъй като органът не е съобразил нормата на чл. 93, ал. 2, изр. последно от СК.

Основната цел на процедурата е защита на интересите на детето, която следва да бъде обезпечена при правилно съобразяване на приложимите разпоредби, съобразно конкретния случай.

В процесната хипотеза – разглеждане на законосъобразността на Заповед за вписване на дете в регистъра за пълно осиновяване – предпоставките, които следва да бъдат съобразени от органа и които обезпечават законосъобразността на Заповедта, са това дали детето е настанено по надлежния ред в специализирана институция и дали родителят е предприел предписаните от закона мерки – искане на прекратяване на настаняването в 6-месечен срок от тази дата по някой от предвидените в закона начини – сезиране на отдел “Закрила на детето” или чрез заявяване пред съда по настаняването му в специализирана институция. Не е предмет на настоящето производство самото настаняване – майката е имала възможност да оспори същото както чрез жалба срещу Заповедта на Директора на Дирекция “Социално подпомагане” за временно настаняване на детето, така и чрез участието си в производството пред Районния съд. В производство следва да бъде отчетен и съобразен само формалният факт на налично настаняване. Т. настаняване е налице, считано от 15.10.2021 г. и е безспорно между страните за нуждите на настоящето производство.

Другата релевантна предпоставка е тази на изтичането на предвидения 6-месечен срок за реакция от страна на родителя, считано от датата на настаняване.

Видно е от данните по делото, че детето е настанено със Заповед в приемно семейство към 15.10.2021 г. Срокът от 6 месеца, предвиден в чл. 93, ал.2 от СК, към който препраща разпоредбата на чл. 84, ал. 2 от с.к. изтича към 15.04.2022 г., съобразно предвидения начин на броенето в чл. 60, ал. 3 от ГПК. С оглед това и предвид наличното уведомление от ДСП до РДСП, към датата на издаване на процесната Заповед същият безспорно е бил изтекъл. Установи се, че в рамките на този срок, със заявление от 17.12.2021 г майката е поискала реинтеграция на детето, като не се спори от ответника, напротив, отразено е и в социалния доклад, че същата е поддържала връзки с него, макар и по телефона. Материалноправните предпоставки, на база на които органът упражнява правомощието си за вписване на детето в регистъра за пълно осиновяване, са разписани в нормата на чл. 93 от СК. Съгласно алинея втора, последното се предпоставя от настаняването на детето в специализирана институция /като първа предпоставка, обсъдена по-горе и доказана по делото/ и от поведението на родителя в 6-месечен срок. За да възникне публичното право на органа по чл. 84 от СК да впише детето в регистъра следва да е налице и втората такава. Предписаното поведение за родителите в нормите на чл. 93, ал.2 и чл. 84, ал.2 същата се припокриват. Крайната цел е родителят да е проявил активност в насока да поиска прекратяване на настаняването на детето и желание да отглежда същото, за което следва да има нарочно изявление, като законът не държи сметка за формата му. Нормата на чл. 93, ал.2 от СК предвижда, че такова може да бъде направено и се приема, че е надлежно заявено и пред съда по настаняването, като последното не дерогира предвидения от закона 6-месечен срок.

В процесния случай, видно от приложените към кориците на настоящето дело заявления е, че майката на детето – настояща жалбоподателка е заявила изрично, че желае реинтеграция на детето в семейна среда и че желае да се

грижи за него. Уважаването или не на така направеното искане не е предмет на настоящето дело, а е преценено от органа, до който е отправено. За нуждите на настоящето производство обаче съдът приема, че последното има значение на заявление за желание за прекъсване на настаняването и за полагане на лични грижи от страна на майката. Именно наличието на това заявление, което е направено на 17.12.2022 г. – т.е. в предвидения от закона 6-месечен срок, считано от настаняването на детето / 15.10.2021 г./ води до извод за липса на втората предвидена от закона предпоставка, обуславяща законосъобразно разпореждане за вписване на детето в регистъра за пълно осиновяване. Иначе казано, за нуждите на настоящето производство е доказано наличието на предписаното от закона изявление от майката за прекратяване на настаняването по един от предвидените от същия способи – с отравено заявление за реинтеграция на детето. Уважаването му или не е ирелевантно за настоящето дело и е предоставено в преценката на административния орган. Самото наличие на изявление обаче представлява липса на втората предпоставка, необходима за законосъобразно включване на детето в регистъра за осиновяване. Следва да се посочи, че е налице и последващо заявление от 09.06.22 г. и такова, след датата на издаване на заповедта.

Като не е съобразил това и въпреки наличното изявление, направено пред съответната ДСП, е вписал детето ѝ в регистъра за пълно осиновяване, органът неправилно е приложил закона. По тези съображения, оспорената Заповед ще следва да бъде отменена, като издадена и при липса на предписаните материалноправни предпоставки от специалния закон.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд - София-град, Второ отделение, 52 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №22-РДОС-0055/20.01.2023 г. на Директора на РДСП – С.-град, потвърдена с Решение №РД04-0101/17.03.2023 г. на Изпълнителния директор на АСП, с която е разпоредено вписване в регистъра на децата за пълно осиновяване на детето Д. И. С. с [ЕГН] на основание чл.84, ал.2 СК.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: